

Til Marianne Marer, Fødevarestyrelsen

Høringssvar vedr. J. nr. 2013-14-2301-01145 (erhvervsmæssigt opdræt af dyr)

Undertegnede arbejder med opdræt af truede arter af danske padder, hovedsagelig igennem konsulentfirmaet AmphiConsult. Jeg er blevet gjort opmærksom på at et udkast til bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr er sendt i høring.

Jeg føler mig usikker på, om bekendtgørelsen kunne komme til at omfatte opdræt af padder af den type, som bl.a. jeg udfører. Det er ikke defineret i bekendtgørelsens tekst, hvad erhvervsmæssig handel er. Umiddelbart føler jeg ikke, at bekendtgørelsen skulle omfatte den type af aktivitet, som jeg udfører; men jeg har hørt om, at man i andre sammenhænge desværre anlægger en meget bred tolkning, så jeg føler mig usikker. Desværre viser erfaringen, at mange embedsmænd har tendens til at tolke alle bekendtgørelser bredt og ufleksibelt. Ordlyden må derfor præciseres sådan, at bekendtgørelsen ikke kan fortolkes urimeligt bredt.

Jeg vil i den forbindelse sige, at de byrder, som bekendtgørelsen pålægger opdrættere af dyr, er meget tunge. De er så tunge, at såfremt de kom til at omfatte opdræt af den type, som jeg udfører, ville det blive nødvendigt enten at opgive opdrættet eller at overtræde eller undvige bekendtgørelsen. Bekendtgørelsens regler ville jeg og andre tilsvarende opdrættere aldrig kunne opfylde. Det ville betyde, at arbejdet med at redde truede bestande af padder i Danmark ved hjælp af opdræt måtte ophøre. Skadevirkningerne ville bestå i, at de dyr som bekendtgørelsen i givet fald skulle beskytte, ville dø, da de uden opdræt ikke ville eksistere. Aktuelt varetager jeg opdræt af en bestand af klokkefrøer, som er uddød i naturen. Hvis jeg blev underlagt de krav, som bekendtgørelsen stiller, ville det tvinge mig til straks at afhænde alle individer ved at udsætte dem i naturen, førend de nødvendige planlagte forbedringer af deres levested er udført.

Økonomien i redning af truede dyr ved opdræt er ganske beskedent. Ofte gives der slet ikke penge til det. I andre tilfælde modtager jeg, eller mine kolleger, en vis, sparsom aflønning fra det offentlige for opdrættet. Spørgsmålet er så, om det at jeg i nogle tilfælde modtager løn for indsatsen, kan fortolkes sådan, at opdrættet er erhvervsmæssigt. Hvis man mener det, så kunne løsningen for mig og andre være at undvige bekendtgørelsen ved at afslå at få nogen form for løn for arbejdet. Hvilket dog i sidste ende kan betyde, at opdrættet må opgives.

Det er derfor afgørende vigtigt, at det i bekendtgørelsen defineres, hvad der forstås ved ordet ”erhvervsmæssig”. Jeg ønsker en definition gående ud på, at hvis der ikke er tale om at de enkelte individer af dyr handles, og hvis dyrene opdrættes med henblik på udsætning i naturen for at styrke eller genetablere truede bestande, så er det ikke erhvervsmæssigt opdræt.

Jeg skal i øvrigt pointere det uhensigtsmæssige i bekendtgørelsens §21. Hvis der f.eks. er tale om padder, så er det meningsløst at forlange, at jordbunden skal være drænet, så den ikke bliver mudret, og det er meningsløst at kræve, at dyrene skal have adgang til læskure eller bygninger.

I øvrigt spekulerer jeg på hvad bekendtgørelsen vil betyde for de opdrættere, der faktisk driver erhvervsmæssigt opdræt. Det virker som om bekendtgørelsen vil gøre disse menneskers virksomhed meget besværlig, og det vil ikke undre mig, hvis en del vælger at opgive. Selvfølgelig skal man sikre dyrs velfærd, og man bør gribe resolut ind, hvor dyr misrøgtes eller behandles uforstandigt; men man burde overveje, om det er rigtigt at have så omfattende regelsæt, og om mængden af bureaukrati nu også er passende afstemt.

Som bl.a. mine kommentarer til §21 illustrerer, så vil man aldrig på forhånd kunne forudse alle de vilkår, som der er brug for, fordi forskellige dyrearter stiller forskellige krav. Hvis nogen vil opdrætte bævere, vil man så også kræve veldrænet jordbund? Hvis nogen vil opdrætte snegle, skal de så også have en erhvervsuddannelse som dyrepasserassistent? Hvis nogen opdrætter løgfrøer, som om dagen er nedgravet i jorden, kræves der så også, at ethvert dyr let kan indfanges når det ønskes? Hvis nogen opdrætter insekter hvis voksne stadie varer 30 dage, skal de så også holde deres dyr i karantæne i 30 dage? Hvis man har én han fra en bestand og én hun fra en anden bestand, må man så kun bringe dem sammen efter 30 dages karantæne, inden man kan parre dem, uanset om de kun kan være i ynglestemning hvis de lige er taget ind fra det fri? Skal der også være direkte dagslys ved hold af natakative dyr?

Hvis bekendtgørelsen skulle tage højde for alle de dyrearter, som nogen kunne finde på at opdrætte, så ville den skulle fylde en hel bog. I stedet var det måske fornuftigt at indføre en ordening, hvor man i dialog med opdrætterne fastsætter nogle retningslinjer, som passer med situationen for hver enkelt opdrætter med de dyr, han nu engang håndterer, og derefter sikrer ved passende tilsyn, at de således definerede retningslinjer faktisk overholdes.

Med venlig hilsen

Free lance biolog
Kåre Fog
Hesselholm 107
3670 Veksø
Tlf 29 21 22 02
<kf@amphi.dk>